DZIENNIK URZĘDOWY
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

Bydgoszcz, dnia 1 września 1956 r. Nr 7 Poz. 25-29

TREŚĆ:

25

UCHWAŁA NR 17
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z dnia 23 sierpnia 1956

w sprawie oceny wyników nauczania i wychowania w szkołach ogólnokształcących w roku szkolnym 1955/56.

Wojewódzka Rada Narodowa na III Sesji odbytej w dniu 23 sierpnia 1956 po przeanalizowaniu wyników nauczania i wychowania w szkołach ogólnokształcących wojew. bydgoskiego w roku szkolnym 1955/56 stwierdza:

1. poważny wzrost poziomu organizacyjnego szkół szczególnie na wsi dzięki czemu ponad 89% uczniów uczęszcza do szkół pełnych 7-klasowych,
2. ogólne podniesienie się poziomu nauczania i wychowania w szkołach spowodowane wzrostem liczby kwalifikowanych kadr nauczycielskich, stale zwiększającą się dążnością nauczycieli do zdobywania wyższych kwalifikacji drogą studiów zaocznych, wzrostem aktywności politycznej nauczycieli, stosowaniem przez nich coraz lepszych metod dydaktycznych i wychowawczych oraz rozwijaniem form zajęć pozalekcyjnych i pozaszkolnych,
3. coraz szerzej pojętą współpracę szkół z domem rodzicielskim w kierunku jednolitego oddziaływania wychowawczego poprzez organizowanie dla rodziców odczytów pedagogicznych, poradni, czytelnictwa lektury pedagogicznej i zorganizowanie współzawodnictwa między komitetami rodzicielskimi,
4. wzmożenie twórczej postawy nauczycieli wyrażającą się w upowszechnieniu przodujących doświadczeń pedagogicznych, wytwarzaniu i zaopatrywaniu szkół w pomoce oraz coraz bardziej świadomym udziale w pracy politycznej, społecznej i kulturalno-oświatowej środowiska.

Obok tych osiągnięć Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza szereg braków i niedociągnięć, a mianowicie:

1. niski poziom nauczania historii i przedmiotów artystyczno-technicznych (śpiew, rysunek, prace ręczne) w szkołach podstawowych i licealnych,
2. duży jeszcze procent uczniów niepromowanych i opuszczających szkołę przed jej ukończeniem,
3. niewystarczającą jeszcze pomoc nauczycielom ze strony nadzoru pedagogicznego i ośrodków doskonalenia kadr w zakresie rozwiązywania konkretnych trudności w pracy dydaktyczno-wychowawczej,
4. dotychczasowe formy szkolenia i doskonalenia kierowników i dyrektorów szkół, a także pracowników nadzoru pedagogicznego Wydziału Oświaty Prezydium P i MRN były jeszcze niezadowalające, co odbiło się na jakości instruktażu udzielanego nauczycielstwu,
5. terenowe rady narodowe nie zawsze wykazują właściwy stosunek do pracy nauczyciela, jego potrzeb materialnych oraz podnoszenia autorytetu nauczyciela w środowisku,
6. małą inicjatywę i niedostateczny wysiłek ze strony przemysłu szkolnego i Państwowych Wydawnictw Szkolnych w zakresie produkcji pomocy naukowych i zaopatrywania szkół w podręczniki i lekturę obowiązkową,
7. zdarzały się jeszcze dość często wypadki, że pracownicy pedagogiczni powiatowych wydziałów oświaty, kierownicy szkół, a nawet nauczyciele obarczeni zbyt dużą ilością pracy społecznej nie mogli należycie spełniać zasadniczych swych funkcji zawodowych,
8) mimo uchwał podejmowanych przez prezydia rad narodowych nie zdołano usunąć postronnych lokatorów z budynków szkolnych i zakładów opiekuńczo-wychowawczych, co w znacznym stopniu utrudniło realizację postawionych przed nimi zadań naukowych i wychowawczych.

Doceniając rolę i zadanie oświaty i szkolnictwa w dziedzinie podnoszenia poziomu naukowego i wychowawczego dzieci i młodzieży — Wojewódzka Rada Narodowa na podstawie art. 6 ustawy z dnia 20 marca 1950 o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. nr 14, poz. 130)

u c h w a l a :

1. Prezydia rad narodowych wszystkich stopni przeanalizują istniejącą sieć szkolną i podejmą konkretne środki zabezpieczające realizację powszechności nauczania w zakresie 7 klas szkoły podstawowej; równocześnie przeprowadzą korektę sieci szkół dla pracujących w zależności od potrzeb terenu;
2. w zakresie polepszenia warunków materialnych pracy szkół prezydia rad narodowych winny:
   a) w pełni i terminowo realizować plany inwestycyjne budownictwa szkolnego,
   b) przystąpić niezwłocznie do odzyskania na cele szkolne pomieszczeń wykorzystywanych przez innych użytkowników,

c) udzielać najdalej idącej pomocy inicjatywie terenu zmierzającej do poprawy sytuacji lokalowej szkół wiejskich przez samoopodatkowanie ludności wsi i czyny społeczne,

d) kontrolować realizację zadań inwestycyjnych oraz wydatkowanie środków finansowych z samoopodatkowania na cele szkolne,

e) przeprowadzać ścisłą kontrolę jakości wykonywanych remontów szkół, zarówno bieżących jak i kapitalnych, a w stosunku do wszelkiego brakoróbstwa wyciągać najdalej idące konsekwencje,

f) zapewnić nauczycielom odpowiednie mieszkania w miejscu pracy i zaopatrzenie w opał.

3. W zakresie podniesienia wyników nauczania i wychowania młodzieży Prezydium WRN winno:

a) ustalić konkretne potrzeby na odcinku zaopatrzenia szkół w pomoce naukowe i lekturę, szczególnie dla klas niższych i wystąpić do Ministerstwa Oświaty z wnioskiem o przyspieszenie ich produkcji; równocześnie Prezydium WRN rozpatrzy możliwość zaopatrywania szkół w pomoce naukowe z produkcji warsztatów szkolnych znajdujących się na terenie województwa i dostarczenia 400 szkołom, nie posiadającym działek szkolnych, odpowiednich terenów pod założenie szkolnych ogródków doświadczalnych,

b) ustalić konkretne środki pomocy nauczycielom, zmierzające do podniesienia poziomu naukowego historii i przedmiotów artystyczno-technicznych,

c) szczególną uwagę zwrócić na podnoszenie poziomu nauczania i wychowania w szkołach wiejskich, przez większą pomoc ośrodków doskonalenia kadr i wydziałów oświaty oraz polepszanie warunków materialnych tych szkół,

d) nie dopuszczać do odrywania nauczycieli w czasie zajęć lekcyjnych do innych prac,

e) opracować długofalowy plan szkolenia dyrektorów i kierowników szkół oraz pracowników pedagogicznych wydziałów oświaty prezydiów powiatowych i miejskich rad narodowych,

f) zabezpieczyć pracownikom nadzoru pedagogicznego warunki pełnej realizacji planów wizytacyjnych przez zapewnienie potrzebnego na ten cel czasu i warunków lokomocji,

g) popularyzować osiągnięcia przodujących nauczycieli i komitetów rodzicielskich poprzez prasę terenową, radio, odczyty pedagogiczne i wymianę doświadczeń na zjazdach i konferencjach,

h) poszerzać i pogłębiać wszelkie formy pracy pozalekcyjnej i pozaszkolnej: kółek zainteresowań, zespołów artystycznych, sportu, turystyki, konkursów i olimpiad młodzieżowych,

i) zwiększyć opiekę sanitarno-higieniczną nad młodzieżą i nauczycielstwem,

j) przydzielić Organizacji Harcerskiej z rezerwy budżetowej Prezydium WRN dotację 200.000 zł na realizację zadań wynikających z nowych form pracy.

Powyższą uchwałę podaje się do wiadomości.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

E. Orsztynowicz — Sekretarz Prezydium

J. Domiński — Przewodniczący Prezydium

26

UCHWAŁA NR 32/152

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z dnia 8 sierpnia 1956 r.

w sprawie ustalenia norm i stawek za dostarczone środki przewozowe niemechaniczne na rzecz wojska i służby bezpieczeństwa publicznego w czasie pokoju.

Na podstawie art. 16 Ustawy z dnia 20 marca 1950 o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. nr 14 poz. 130) oraz art. 15 ust. 2 i 4 Ustawy z dnia 18 lipca 1950 r. (Dz. U. nr 36 poz. 322) o dostarczeniu środków przewozowych — niemechanicznych na rzecz wojska i służby bezpieczeństwa publicznego w czasie pokoju — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy uchwala następujące normy i stawki za dostarczone środki przewozowe niemechaniczne dla wszystkich powiatów i miast stanowiących powiaty województwa bydgoskiego na drugie półrocze 1956 r.

Tym samym uchyla się uchwałę nr 8/43 z dnia 23. II. 1956 r.

I. Podwoda jednokonna wraz z woźnicą

1. Za czas jednej godziny przy obciążeniu od 250 kg do 500 kg zł 12,40.
2. Za odległość jednego kilometra przy obciążeniu od 250 kg do 500 kg zł 2.
3. Za czas postoju 50% stawki godzinowej podanej w pkt. 1-szym.
4. Za każde 50 kg ponad 500 kg 20% dodatku od stawki podanej w pkt. 1-szym.
5. Za kurs powrotny 70% kursu normalnego podanego w pkt. 2-gim.
6. W ciągu jednej doby przy dziesięciugodzinnym dniu pracy:
   a) w okresie od dnia 1. 7. 1956 r. do dnia 30. IX. 1956 r. zł 82.
   b) w okresie od dnia 1. X. 1956 r. do dnia 31. XII. 1956 r. zł 68.

II. Podwoda dwukonna wraz z woźnicą

1. Za czas jednej godziny przy obciążeniu od 500 kg do 1000 kg zł 21.40.
2. Za odległość jednego kilometra przy obciążeniu od 500 kg do 1000 kg zł 4.
3. Za czas postoju 50% stawki godzinowej podanej w pkt. 1.
4. Za każde 100 kg ponad 1000 kg 20% dodatku od stawki podanej w pkt. 1-szym.
5. Za kurs powrotny 70% kursu normalnego podanego w pkt. 2.
6. W ciągu jednej doby przy 10-godzinnym dniu pracy:
   a) w okresie od nia 1. 7. 1956 r. do dnia 30. IX. 1956 r. zł 106.
   b) w okresie od dnia 1. X. 1956 r. do dnia 31. XII. 1956 r. zł 84.

MIASTA STANOWIĄCE POWIATY

Bydgoszcz, Inowrocław, Grudziądz, Toruń i Włocławek

III. Podwoda jednokonna wraz z woźnicą

1. Za czas jednej godziny przy obciążeniu od 700 do 1000 kg zł 18.
2. Za odległość jednego kilometra przy obciążeniu od 750 kg do 1000 kg zł 3.
3. Za czas postoju 20% stawki godzinowej podanej w pkt. 1.
4. Za każde 100 kg ponad 1000 kg 20% dodatku od stawki podanej w pkt. 1.

5. Za kurs powrotny 50% kursu normalnego podanego w pkt. 2.
6. W ciągu 1 doby przy 10-godzinnym dniu pracy w okresie od dnia 1. VII. 1956 r. do dnia 31. XII. 1956 r — zł 100.

IV. Podwoda dwukonna wraz z woźnicą

1. Za czas 1 godz. przy obciążeniu od 1000 kg do 2000 kg zł 26.
2. Za odległość jednego km. przy obciążeniu od 1000 kg do 2000 kg zł 4.
3. Za czas postoju 20% stawki godzinowej podanej w pkt. 1.
4. Za każde 100 kg ponad 2000 kg 20% dodatku od stawki podanej w pkt. 1.
5. Za kurs powrotny 50% kursu normalnego podanego w pkt. 2.
6. W ciągu jednej doby przy 10-godzinnym dniu pracy:
   a) w okresie od dnia 1. VII. 1956 r. do dnia 31. XII. 1956 r. zł 130.

Uwagi:

Przy przejazdach ciągłych ponad 10 godzin stawki podanej w ust. I, II, III i IV w pkt. od 1—6 podwyższa się o 30%.

Sposób wypłacania wynagrodzenia — czas — tonaż i kilometraż oblicza korzystający ze środka przewozowego.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

E. Orsztynowicz — Sekretarz Prezydium
J. Domiński — Przewodniczący Prezydium

27

Zarządzenie nr 15/56

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

z dnia 25. 6. 1956 r.

w sprawie ustanowienia rybackich obrębów ochronnych na terenie województwa bydgoskiego.

§ 1.

Na mocy art. 61 ustawy o rybołówstwie z dnia 7. III. 1932 r. (Dz. U. R. P. nr 35 poz. 357) na wniosek Wojewódzkiej Komisji Rolnictwa i Leśnictwa — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej Wojewódzki Zarząd Rolnictwa ustanawia na terenie wód otwartych województwa bydgoskiego następujące rybackie obręby ochronne:

Obręb ochronny nr 1 obejmuje obszar rzeki Wisły do linii wyprowadzonej prostopadle z punktu zetknięcia się lewego brzegu rzeki Mień i prawego brzegu rzeki Wisły do lewego brzegu rzeki Wisły — aż do linii prostopadłej do brzegu rzeki Wisły i obu jej brzegów wyprowadzonej od słupa kilometrowego rzeki Wisły 704, oraz obszar rzeki Mień od spiętrzenia jej przy moście we wsi Brzeźno do ujścia jej do rzeki Wisły. Podany obręb ochronny znajduje się na obwodzie rybackim rzeki Wisły nr 210 oraz w obwodach rybackich rzeki Mień nr 3 i 4.

Obręb ochronny nr 2 obejmuje obszar rzeki Wisły od linii wyprowadzonej z punktu zetknięcia się lewego brzegu rzeki Drwęcy z prawym brzegiem rzeki Wisły do głowicy lewobrzeżnej ostrogi „Rudak 2" aż do linii łączącej głowicę prawobrzeżnej ostrogi „Kaszczorek 6" do głowicy lewobrzeżnej ostrogi „Rudak 5", oraz obszar wód rzeki Drwęcy na przestrzeni ostatnich 300 m jej biegu do ujścia do rzeki Wisły. Podany obręb ochronny znajduje się na terenie obwodu rybackiego rzeki Wisły nr 220 oraz rzeki Drwęcy nr 17.

Obręb ochronny nr 3 obejmuje obszar rzeki Wisły od ujścia rzeki Brdy tzw. Starej Brdy i linii wykreślonej z punktu zetknięcia się prawego brzegu rzeki „Starej Brdy" z lewym brzegiem rzeki Wisły do punktu położonego w odległości 60 m powyżej głowicy prawobrzeżnej ostrogi „Mała Kępa 9" do linii — łączącej głowicę wjazdu do portu zewnętrznego Brdyujście z głowicą prawobrzeżnej ostrogi „Mała Kępa 12", oraz obszar wody Brdy tzw. Starej Brdy od jazu piętrzącego w Czersku Polskim do ujścia jej do rzeki Wisły. Podany obręb ochronny mieści się na terenie obwodu rybackiego rzeki Wisły nr 235.

§ 2.

Na podanych obszarach obrębów ochronnych znajdujących się na wodach rzeki Wisły, Drwęcy i Starej Brdy zakazuje się wykonywania wszelkich odłowów ryb jakimkolwiek sprzętem sieciowym w okresie od 1 czerwca do końca miesiąca grudnia każdego roku, na obszarze wyżej podanym rzeki Mień zakazuje się wykonywania jakichkolwiek odłowów przemysłowych i sportowych wszelkim sprzętem połowowym w okresie całorocznym.

§ 3.

Zarządzenie obowiązuje z mocą od 1. VI. 56 r.

§ 4.

Oznaczenie obrębów ochronnych nastąpi w sposób podany osobnym zarządzeniem.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
J. Domiński
Przewodniczący Prezydium

28

Zarządzenie

Rejonu Dróg Wodnych w Bydgoszczy z dnia 1. VIII. 1956 i Rejonu Dróg Wodnych w Płocku z dnia 30. VII. 1956 w sprawie przewozów międzybrzegowych na śródlądowych drogach wodnych podległych Rejonom Dróg Wodnych w Bydgoszczy i w Płocku.

Na podstawie Zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 20 sierpnia 1954 r. w sprawie organizacji siedzib, zakresu działania i właściwości terytorialnej rejonów dróg wodnych (Monitor Polski nr 93 z 1954 r. poz. 1027) oraz Instrukcji Ministrów Żeglugi i Rolnictwa z dnia 28 października 1955 r., w sprawie przewozów miedzybrzegowych na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski nr 123 z 1955 r. poz. 1610) zarządza się co następuje:

Przewozy stałe

§ 1.

Do uprawiania stałego przewozu publicznego między brzegami przeciwległymi mogą być dopuszczone statki z własnym lub bez własnego napędu mechanicznego o powierzchni ponad 20 m².

§ 2.

Uruchomienie na drodze wodnej stałego przewozu publicznego, posiadającego stałe urządzenia techniczne na brzegach, w wodzie lub nad wodą, uzależnione jest od:

1. uzyskania zezwolenia władzy wodnej tj. terenowo właściwego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej wyda-

nego na podstawie Ustawy Wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. nr 62 z 1928 r. poz. 574), w trybie ustalonym Instrukcją Ministrów Żeglugi i Rolnictwa z dnia 28 października 1955 r. w sprawie przewozów międzybrzegowych na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski nr 123 z 1955 r. poz. 1610),

2. zarejestrowania statku przewozowego w Rejonie Dróg Wodnych w myśl Rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 kwietnia 1950 r. w sprawie rejestracji administracyjnej statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. nr 21 z 1950 r. poz. 186),
3. uzyskania w Rejonie Dróg Wodnych dla statku przewozowego świadectwa zdolności żeglugowej w myśl zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 2 sierpnia 1952 r. w sprawie świadectw zdolności żeglugowej dla statków żeglugi śródlądowej (Monitor Polski nr A-82 z 1952 r. poz. 1323 oraz z 1955 r. nr 27 poz. 269).

§ 3.

Świadectwo zdolności żeglugowej określa rodzaj i przeznaczenie urządzenia przewozowego, ustala wolną burtę, największą dopuszczalną ilość pasażerów lub towaru w tonach i wyposażenie kotwiczne, linowe, nawigacyjne, ratunkowe, przeciwpożarowe i sanitarno-higieniczne.

§ 4.

Świadectwa zdolności żeglugowej wydane są na okres nie dłuższy niż 3 lata.

§ 5.

Przewozy międzybrzegowe podlegają odpowiednim przepisom zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 10. IX. 1952 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (M. P. nr A-87 z 1952 r. poz. 1368).

Obsługa przewozu

§ 6.

1. Przewóz może być obsługiwany jedynie przez osobę, która uznana została przez RDW za uzdolnioną do samodzielnego kierowania przewozem i na tej podstawie otrzymała świadectwo przewoźnika.
2. Jeżeli właściciel względnie dzierżawca przewozu nie jest uprawniony do obsługiwania statku przewozowego, winien on przyjąć wykwalifikowanego przewoźnika, odpowiadającego wymogom.
3. Służbę przewoźnika mogą pełnić tylko osoby silne, zdrowe, trzeźwe i godne zaufania. Za wszelkie czynności załogi przewozowej odpowiada przewoźnik.
4. W razie uzasadnionych zażaleń właściciel przewozu zobowiązany jest zwolnić przewoźnika i przyjąć na jego miejsce innego, odpowiadającego wymaganiom władzy żeglugowej.

§ 7.

Kandydat ubiegający się o uzyskanie świadectwa przewoźnika winien złożyć podanie do Rejonu Dróg Wodnych z załączeniem następujących dokumentów:

1. życiorysu,
2. wyciągu z dowodu osobistego,
3. świadectwa lekarskiego, stwierdzającego odpowiedni stan zdrowia do zawodu żeglarskiego, w szczególności zdolności rozróżnienia barw oraz dobry słuch,
4. dowodu odbycia co najmniej dwuletniej pracy w zawodzie żeglarskim lub w zawodzie przewoźnika,
5. dwóch fotografi o wymiarach 4,5 $\times$ 6 cm.

§ 8.

Kandydat ubiegający się o uzyskanie świadectwa przewoźnika powinien wykazać się znajomością:

1. rodzaju, przeznaczenia i konstrukcji promu przewozowego, względnie łodzi,
2. wykonywania niezbędnych drobnych napraw, jak uszczelnienie dna i burt, pokładu, napraw urządzeń pomocniczych itp. robót,
3. używania i utrzymania w sprawności przedmiotów wyposażenia nawigacyjnego, przeciwpożarowego i ratowniczego,
4. zachowania się podczas pracy na przewozie w warunkach normalnych i warunkach wyjątkowych, jak podczas mgły, śnieżycy, burzy, przy tonięciu statku, pożarze, zderzeniu i innych nieszczęśliwych wypadkach,
5. przepisów o uprawianiu żeglugi i spławu a w szczególności w odniesieniu do ruchu, postoju, mijania statków, wyposażenia i oznakowania przewozów wodnych.

§ 9.

Rejon Dróg Wodnych, po zbadaniu kwalifikacji przewoźnika, wydaje mu świadectwo przewoźnika z fotografią.

§ 10.

Istniejące stałe przewozy międzybrzegowe dokonywane statkami o pow. do 20 m² włączone mogą nadal być eksploatowane o ile organa administracji wodnej udzieliły im zezwolenia wydanego na podstawie postanowień § 8 Instrukcji Ministrów Żeglugi i Rolnictwa z dnia 28. X. 1955 r.

§ 11.

Wymienione w § 10 przewozy międzybrzegowe jako zwolnione od obowiązku posiadania świadectw zdolności żeglugowej pod względem wyposażenia podlegają przepisom niniejszego zarządzenia podanym w § 17.

Przewozy niestałe

§ 12.

Do uprawiania niestałego przewozu międzybrzegowego, a więc nieposiadającego stałych urządzeń technicznych na brzegach, w wodzie lub nad wodą, mogą być dopuszczane statki z własnym lub bez własnego napędu mechanicznego.

§ 13.

Do uruchomienia niestałego przewozu koniecznym jest:

1. uzyskanie zezwolenia terenowo właściwego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej, wydanego w trybie administracyjnym, po zasięgnięciu opinii z Rejonu Dróg Wodnych co do stanu technicznego promu i warunków lokalnych na danym odcinku drogi wodnej,
2. zarejestrowanie statku w Rejonie Dróg Wodnych (§ 2 ust. 2),
3. uzyskanie świadectwa zdolności żeglugowej dla statków o pow. od 20 m² wzwyż jak w § 2 ust. 3.

§ 14.

W stosunku do statków o pow. ponad 20 m³ mają zastosowanie postanowienia §§ 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.

§ 15.

W stosunku do statków o pow. do 20 m² włącznie mają zastosowanie postanowienia §§ 5, 6, 7, 8 i 9.

§ 16.

Rodzaj i przeznaczenie statku o pow. do 20 m², jego wolną burtę, największą dopuszczalną ilość pasażerów lub ładunku w tonach, ustala Rejon Dróg Wodnych w karcie rejestracyjnej.

§ 17.

Statki o pow. dp. m² winny być wyposażone co najmniej w następujący sprzęt:

1. pokładowy:
   1) 4 łańcuchy cumownicze (na każdym narożniku po jednym),
   2) 2 kotwice odpowiedniej wagi z wyposażeniem,
   3) 2 bosaki okute z hakiem i ostrzem,
   4) 2 laski okute lub wiosła,
   5) 4 latarnie sygnałowe (dwie białe i dwie czerwone),
   6) 3 flagi sygnałowe (jedna czerwono-biała i dwie czerwone),
   7) 1 trąbka sygnałowa,
   8) 1 dzwon lub gong,
2. ratowniczy:
   1) jedna łódź towarzysząca na 8-10 osób z wyposażeniem,
   2) dwa koła ratunkowe (atestowane z rzutkami),
   3) jedna pompa ręczna do wylewania wody,
   4) dwa czerpaki ręczne do wybierania wody,
   5) jedna apteczka przenośna z wyposażeniem,
3. przeciwpożarowy:
   1) dwa wiadra z linkami,
   2) jedna siekiera (toporek),
   3) dwa łomy żelazne,
   4) jedna skrzynia z piaskiem i szuflami.

§ 18.

Łodzie wiosłowe — przewozowe winny być wyposażone w następujący sprzęt:

1) jedno koło ratunkowe (atestowane z rzutką),
2) jeden bosak,
3) dwa wiosła (pojazdki i dulki),
4) jedno wiosło długie — pychowe,
5) jeden czerpak ręczny do wylewania wody,
6) jedna latarnia biała,
7) jedna kotwica z łańcuszkiem odpowiedniej wagi,
8) tabliczka informacyjna o nośności ton i osób.

§ 19.

Przewozy niestałe uruchamiane sezonowo dla własnych potrzeb gospodarczych (przewozy produktów rolnych, inwentarza, materiałów budowlanych, robotników itp.) wymagają tylko uzyskania zgody RDW, który określa jakim warunkom pod względem bezpieczeństwa winien odpowiadać przewóz.

Ogólne przepisy porządkowe

§ 20.

1. Przewoźnik powinien stale dbać o stan bezpieczeństwa przewozu i o bezpieczeństwo osób, korzystających z przewozu.
2. Pomosty przy brzegach jak i klapy wjazdowe i zjazdowe powinny być utrzymywane w należytym stanie, aby był zapewniony wygodny i bezpieczny dostęp do przewozu we wszystkich porach roku i przy każdym żeglownym stanie wody.

§ 21.

Przewoźnik powinien utrzymywać przewóz ze wszystkimi urządzeniami w należytym stanie i czystości.

§ 22.

1. Przed wjazdem na prom pojazdów przewoźnik obowiązany jest sprawdzić, czy prom jest należycie umocowany do brzegu i przestrzega aby kierowcy i woźnice nie wjeżdżali ani nie wyjeżdżali bez jego zezwolenia.
2. Względem pasażerów przewoźnik i jego pomocnicy winni przestrzegać należytej uprzejmości i grzeczności.
3. Pasażerowie na przewozie powinni zachowywać się spokojnie i stosować się do zarządzeń i nakazów przewoźnika.
4. Pasażerowie, jeżdżący i piesi, pojazdy konne i mechaniczne mają być przeprawiane w kolejności przybycia do przewozu, względnie z uwagi na warunki bezpieczeństwa, według wskazówek przewoźnika.
5. Jeżdżący powinni zsiąść z koni i na przewozie trzymać je za uzdy. Woźnice mają stać przy wyprzęgniętych zwierzętach pociągowych. Podróżujący wozami lub samochodami powinni, za wyjątkiem chorych, zejść z pojazdów.
6. Przed wjazdem i wejściem na prom przewoźnik zobowiązany jest zamknąć wjazd barierką lub łańcuchem. Przed odjazdem winien być zamknięty w ten sam sposób wjazd na prom.

   Zamknięcia nie wolno usuwać przed lądowaniem, a dopiero po przybyciu promu i należytym umocowaniu go przy brzegu.
7. Niespokojnych, niebezpiecznych lub złośliwych zwierząt nie wolno przeprowadzać równocześnie z innymi zwierzętami lub ludźmi. Jedźcy, woźnice, poganiacze zwierząt itp. winni ustawiać zwierzęta i wozy według wskazówek przewoźnika.
8. Koła pojazdów znajdujących się na promie winny być zahamowane względnie zablokowane drewnianymi podkładkami (klinami).
9. Pasażerowie piesi mają zajmować miejsca wskazane przez przewoźnika. Osoby pijane przewoźnik może wykluczyć od przeprawy, jak również zobowiązany jest do wykluczenia takich osób na żądanie pasażerów promu.

§ 23.

W okresie wysokich wód i wylewów w granicach ustalonych i zamarkowanych, gdy wsiadanie i wysiadanie na miejscu lądowania jest utrudnione lub niemożliwe, przewoźnik winien według możności dołożyć wszelkich starań, ustawić pomosty z desek itp. aby pasażerowie mogli wylądować bezpiecznie, wygodnie i suchą nogą.

Nadzór nad przewozami

§ 24.

Nadzór nad przewozami międzybrzegowymi należy do zakresu działania terytorialnie właściwego organu administracji wodnej, organów Milicji Obywatelskiej, a nadto w zakresie bezpieczeństwa ruchu na wodach żeglownych i spławnych — do organów Rejonów Dróg Wodnych.

§ 25.

1. Kontrola przewozu może być przeprowadzona w każdej chwili, gdy bezpieczeństwo ruchu tego wymaga lub przy okazji służbowych przejazdów przedstawicieli władzy żeglugowej.
2. Stan przewozów sprawdzają Rejony Dróg Wodnych co najmniej dwa razy w roku tj. na wiosnę i w jesieni.

§ 26.

Posiadacz względnie przewoźnik zobowiązany jest donieść władzy żeglugowej o wykonanych na przewozach remontach kapitalnych. Po otrzymaniu takiego zawiadomienia władza żeglugowa zarządza na koszt właściciela rewizję stanu przewozu.

Postanowienia karne

§ 27.

1. Winni wykroczeń przeciw postanowieniom niniejszych przepisów lub zarządzeń w nich powołanych będą pociągani do odpowiedzialności karno-administracyjnej na podstawie art. 15 Ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. nr 26 z 1952 r. poz. 182).
2. Niezależnie od ścigania karnego do winnych wykroczeń stosowane będą sankcje przewidziane w art. 16 wyż. cyt. Uchwały oraz grzywny, nakładane i ściągane w drodze doraźnych mandatów karnych przez organa władzy żeglugowej.

Postanowienia końcowe

§ 28.

1. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc dotychczasowe zarządzenia wydane w tym przedmiocie.

Dyrektor Rejonu Dróg Wodnych w Bydgoszczy: M. Krasoń
Dyrektor Rejonu Dróg Wodnych w Płocku: B. Kuźnicki

29

Zarządzenie nr 22/56

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z dnia 18 sierpnia 1956 r.

w sprawie zwalczania choroby naczyniowej wiązów.

W celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się grafiozy (choroby naczyniowej wiązów) powodującej wyniszczanie jednego z najbardziej cennych gatunków naszych rodzimych drzew i uzyskania z porażonych tą chorobą drzew wysoce wartościowego surowca dla zaspokojenia potrzeb gospodarczych tak rolnictwa jak też przemysłu drzewnego, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej działając na podstawie art. 16 ust. 2 ptk 2 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. nr 14 poz. 130) zarządza:

1. Wycięcie i usunięcie w terminie do dnia 15 września br. wszystkich drzew wiązowych suchych oraz częściowo porażonych przez grafiozę i szkodniki owadzie, które chorobę tą przenoszą na zdrowe wiązy. Zaznacza się, że niezwłocznie po wycięciu chorego drzewa, strzała nusi być oczyszczona z kory, którą należy spalić łącznie z porażonymi gałęziami. W wypadku niemożności dokonania z powodu trudności technicznych wycięcia drzew na wstępie określonych, należy je **bezwarunkowo** w podanym terminie oznaczyć obrączką z wapna i wyciąć w terminie późniejszym nie później jednak jak do końca bieżącego roku.

   Wyznaczenie drzew do wycięcia oraz dokonanie pomiaru wyciętej masy dzrewnej winno się odbyć zgodnie z postanowieniami Uchwały Prezydium Rządu nr 240 z dnia 19 marca 1955 r. w sprawie zadrzewienia kraju (M. P. nr 30), Uchwałą Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie parków wiejskich (Dz. U. WRN nr 6) oraz Zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 8. III. 1951 r. (M. P. nr A-39).
2. Zobowiązuje się Bydgoski Okręg Lasów Państwowych, Woj. Zarząd PGR, Wojew. Wydział Komunikacji Drogowej, Woj. Zarząd Dróg Publicznych, Dyrekcję Okr. Kolei Państwowych, Rejony Dróg Wodnych w Bydgoszczy i Torunia, Woj. Zarządu Gospodarki Komunalnej, Woj. Zarząd Rolnictwa i inne urzędy i instytucje posiadające skupienia zieleni wysokiej do niezwłocznego wydania odnośnych zarządzeń.
3. Zleca się prezydiom powiatowych i miejskich rad narodowych nadzór nad wykonaniem niniejszego zarządzenia, którym zainteresowane urzędy i instytucje winny złożyć do dnia 1 października br. sprawozdanie z wykonanej akcji jak też dokonają przydziału pozyskanego drewna wiązowego w ramach obowiązującej puli rynkowej obejmującej surowiec tartaczny liściasty.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
J. Domiński
Przewodniczący Prezydium

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Wydział Ogólno-Gospodarczy, Bydgoszcz, ul. Generalissimusa Stalina nr 3, Redakcja i Administracja czynne od godz. 8—15

PRENUMERATA „Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy" wynosi: rocznie zł 18.—, półrocznie zł 10.—.
Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku 0,90 zł. Przy większej ilości stron o 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony.
CENY OGŁOSZEŃ: o zagubionych dokumentach: ryczałt zł: 10,50 od jednego dokumentu, po zł 1,50 od każdego dalszego dokumentu, konkursy i przetargi zł 1,80 za wiersz jednoszpaltowy. Ogłoszenia handlowe i bilansowe oraz inne zł 2,70 za wiersz mm i szp. Za układ tabelaryczny dolicza się 100%.
Konto bankowe:
Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy, Narod. Bank Polski III Oddz. Miejski w Bydgoszczy, nr 205-95/I-78
Cena zł 1.50

RSW „Prasa" Bydg. zam. 2318 nakł. 2100+11, f. A4, pap. dostarcz. 31. VIII. 56. E-7-2843

